YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS
(työjärjestyksen 123 b artiklassa määrätty erityisjaosto)

24 päivänä kesäkuuta 2009

Uudelleenkäsittely

Asiassa C-197/09 RX,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 62 artiklaan perustuvasta uudelleenkäsittelyehdotuksesta, jonka ensimmäinen julkisasiamies on tehnyt 4.6.2009,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (työjärjestyksen
123 b artiklassa määrätty erityisjaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris sekä jaoston puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari),

ottaen huomioon EY 225 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

ottaen huomioon yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 62 artiklan,

ottaen huomioon ensimmäinen julkisasiamies E. Sharpstonin ehdotuksen,

on antanut seuraavan

päätöksen

1 Ensimmäisen julkisasiamiehen tekemä uudelleenkäsittelyehdotus koskee Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (valitusjaosto) asiassa T-12/08 P, M vastaan lääkevirasto, 6.5.2009 antamaa tuomiota (jäljempänä 6.5.2009 annettu tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on yhtäältä kumonnut Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa F-23/07, M vastaan lääkevirasto, 19.10.2007 antaman määräyksen ja Euroopan lääkeviraston 25.10.2006 tekemän päätöksen siltä osin kuin päätöksellä oli hylätty M:n 8.8.2006 esittämä pyyntö saattaa häntä koskeva asia työkyvyttömyyslautakunnan käsiteltäväksi (jäljempänä 25.10.2006 tehty päätös) ja toisaalta velvoittanut lääkeviraston maksamaan kantajalle 3 000 euron suuruisen vahingonkorvauksen.

Asian käsittelyn aikaisemmat vaiheet

2 Kyseisestä 6.5.2009 annetusta tuomiosta ilmenee, että M, joka tuli lääkeviraston palvelukseen väliaikaisena toimihenkilönä lokakuussa 1996, joutui työtapaturman uhriksi maaliskuussa 2005 ja on ollut siitä lähtien sairauslomalla. Sopimus, jonka perusteella hän oli lääkeviraston palveluksessa, päättyi 15.10.2006.

3 M pyysi 17.2.2006 työkyvyttömyyslautakunnan asettamista, mistä lääkevirasto kieltäytyi 31.3.2006 päivätyllä kirjeellä.

4 M teki 3.7.2006 tästä kieltäytymisestä valituksen, joka hylättiin 25.10.2006 tehdyllä päätöksellä.

5 M teki sillä välin 8.8.2006 uuden pyynnön työkyvyttömyyslautakunnan asettamisesta ja oheisti pyyntöönsä lääkäri W:n antaman lääketieteellisen lausunnon.

6 Lääkevirasto ilmoitti 29.11.2006 päivätyllä kirjeellä M:lle, ettei tätä pyyntöä voitu pitää Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 59 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna uutena pyyntönä ja että se oli sen vuoksi hylättävä samoilla perusteilla, jotka oli esitetty 25.10.2006 tehdyssä päätöksessä.

7 M teki 25.1.2007 päivätyllä kirjeellä valituksen, jossa hän pyysi, että 25.10.2006 tehty päätös peruutettaisiin siltä osin kuin sillä oli hylätty hänen 8.8.2006 tekemänsä pyyntö. Seuraavana päivänä hän osoitti lääkevirastolle lisäksi vaatimuksen hänelle aiheutuneen aineellisen ja aineettoman vahingon korvaamisesta.

8 Valitus ja vaatimus hylättiin 31.1.2007 päivätyllä lääkeviraston kirjeellä.

9 M nosti virkamiestuomioistuimessa 19.3.2007 kanteen, jossa vaadittiin yhtäältä 25.10.2006 tehdyn päätöksen kumoamista ja toisaalta lääkeviraston velvoittamista maksamaan 100 000 euroa korvaukseksi virheellisellä virkatoiminnalla aiheutetusta vahingosta.

10 Lääkeviraston tekemän oikeudenkäyntiväitteen johdosta virkamiestuomioistuin jätti edellä mainitussa asiassa M vastaan lääkevirasto antamallaan määräyksellä kanteen tutkimatta sekä kumoamis- että vahingonkorvausvaatimusten osalta. Virkamiestuomioistuin katsoi muun muassa, ettei vaatimusta 25.10.2006 tehdyn päätöksen kumoamisesta, siltä osin kuin sillä oli hylätty M:n 8.8.2006 esittämä pyyntö, voitu ottaa tutkittavaksi, koska kyseisen päätöksen oli katsottava pelkästään vahvistavan lääkeviraston 31.3.2006 päivättyyn kirjeeseen sisältyneen päätöksen.

11 M:n valitettua tästä määräyksestä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi määräyksen 6.5.2009 antamassaan tuomiossa, jossa se katsoi, että määräystä rasitti oikeudellinen virhe siltä osin kuin siinä oli katsottu, ettei M:n kumoamis- ja vahingonkorvausvaatimuksia voitu ottaa tutkittavaksi.

12 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka katsoi asian olevan ratkaisukelpoinen, katsoi sen jälkeen muun muassa, että M:n korvausvaatimus oli tutkittava. Se antoi asiaratkaisun, jossa se velvoitti lääkeviraston maksamaan 3 000 euroa korvaukseksi M:n väittämästä aineettomasta vahingosta.

Arviointi

13 On todettava, että lääkeviraston virkamiestuomioistuimessa tekemä oikeudenkäyntiväite on sellainen oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvä seikka, jota tarkoitetaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklassa, jota tuolloin sovellettiin virkamiestuomioistuimeen, ja että siitä on tässä tapauksessa aiheutunut se, että asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleessä virkamiestuomioistuimessa asianosaisten kuulemisen ja virkamiestuomioistuimen tekemän arvioinnin kohteena on ollut pelkästään kysymys M:n kanteen ja sen perustana olevien vaatimusten tutkittavaksi ottamisesta.

14 Asianosaisia ei siten ole pääasian osalta kuultu virkamiestuomioistuimessa kontradiktorisessa menettelyssä kirjallisesti eikä edes suullisesti vahingonkorvausvaatimuksista, jotka M oli esittänyt saadakseen muun muassa korvausta väittämästään aineettomasta vahingosta. Virkamiestuomioistuin ei myöskään ole ottanut niihin kantaa eikä antanut niistä pääasiaratkaisua.

15 Oikeudenkäyntikirjelmistä, jotka asianosaiset ovat jättäneet muutoksenhakumenettelyssä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ei myöskään ilmene, että asianosaisia olisi kuultu näistä vaatimuksista pääasian osalta kontradiktorisessa menettelyssä, ennen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi asiaratkaisun M:n vaatimukseen aineettoman vahingon korvaamisesta oikeuttamalla M:n saamaan lääkeviraston varoista 3 000 euroa korvaukseksi tästä vahingosta. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.1.2009 pidetyn istunnon pöytäkirjaan kuten myöskään sen 6.5.2009 antamaan tuomioon ei sitä paitsi sisälly mainintaa, jonka mukaan tuossa istunnossa olisi keskusteltu vaatimuksen hyväksymisen edellytyksistä erityisesti aineettomasta vahingosta M:lle syntyneen korvaussaatavan täsmällisen suuruuden osalta.

16 Tästä seuraa, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt 6.5.2009 antamassaan tuomiossa asiaratkaisun, jossa se on osittain hyväksynyt vaatimuksen M:n väittämän vahingon korvaamisesta, vaikka virkamiestuomioistuimessa esille tullut oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvä seikka ei mahdollistanut asianosaisten kuulemista pääasian osalta kontradiktorisessa menettelyssä kirjallisesti tai suullisesti virkamiestuomioistuimessa, eikä asiassa toisaalta myöskään ilmene, että sellainen kuuleminen olisi tapahtunut yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

17 Näin ollen on todettava, että se seikka, että 6.5.2009 annetussa tuomiossa on annettu asiaratkaisu M:n väittämän aineettoman vahingon korvaamista koskevaan vaatimukseen, aiheuttaa vakavan vaaran siitä, että yhteisön oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta vahingoitetaan.

18 Näin ollen 6.5.2009 annettu tuomio on käsiteltävä uudelleen.

19 Tässä tarkoituksessa on ensin tutkittava, mitä ilmaisulla ”asia on ratkaisukelpoinen” yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ja perussäännön liitteessä olevan 13 artiklan 1 kohdan mukaan tarkoitetaan tilanteessa, jossa vastaaja on asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsittelevässä tuomioistuimessa eli tässä tapauksessa virkamiestuomioistuimessa pyytänyt tätä ratkaisemaan oikeudenkäyntiväitteen käsittelemättä itse pääasiaa ja muutoksenhakutuomioistuin eli tässä tapauksessa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleen tuomioistuimen määräyksen, jolla tämä oikeudenkäyntiväite oli hyväksytty.

20 Toiseksi on tutkittava, merkitseekö se seikka, että muutoksenhakutuomioistuin eli tässä tapauksessa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumottuaan kyseisen määräyksen ja katsottuaan, että kanne ja erityisesti sen perusteena oleva vahingonkorvausvaatimus on tutkittava, antaa asiaratkaisun kantajan väittämän aineettoman vahingon korvaamista koskevaan vaatimukseen, vaikkei asianosaisia ollut siltä osin kuultu kontradiktorisessa menettelyssä kirjallisesti tai suullisesti asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleessä tuomioistuimessa eli virkamiestuomioistuimessa eikä asiassa ilmene, että sellainen kuuleminen olisi tapahtunut muutoksenhakutuomioistuimessa, oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin koskevien vaatimusten ja erityisesti puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen sivuuttamista.

21 Siinä tapauksessa, että 6.5.2009 annetun tuomion olisi todettava rikkovan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklaa ja perussäännön liitteessä olevan 13 artiklan 1 kohtaa ja/tai loukanneen oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin koskevia vaatimuksia, erityisesti puolustautumisoikeuksien kunnioittamista, on kolmanneksi tutkittava, vahingoittaako kyseinen tuomio yhteisön oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta ja jos niin missä määrin.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (työjärjestyksen 123 b artiklassa määrätty erityisjaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (valitusjaosto) asiassa T-12/08 P, M vastaan Euroopan lääkevirasto, 6.5.2009 antama tuomio käsitellään uudelleen.**

2) **Uudelleenkäsittelyn kohteena on kysymys siitä, vahingoittaako yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-12/08 P, M vastaan lääkevirasto, 6.5.2009 antama tuomio yhteisön oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta, koska kyseinen tuomioistuin on muutoksenhakuasteena tulkinnut yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklassa ja perussäännön liitteessä olevan 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmaisua ”asia on ratkaisukelpoinen” siten, että siinä annetaan sille oikeus ottaa asia välittömästi ratkaistavaksi ja antaa asiaratkaisu huolimatta siitä, että sen käsiteltäväksi saatettu valitus koski sen tutkimista, millä tavoin oikeudenkäyntiväitettä oli käsitelty ensimmäisessä oikeusasteessa, ja siitä, että välittömästi ratkaistavaksi otetusta oikeusriidan osasta ei ollut kuultu asianosaisia kontradiktorisessa menettelyssä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa eikä asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleessä Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa.**

3) **Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia sekä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsittelemän asian asianosaisia kehotetaan jättämään yhteisöjen tuomioistuimelle kirjalliset huomautuksensa edellä mainitusta kysymyksestä yhden kuukauden määräajassa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta laskettuna.**

Allekirjoitukset